

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Qvæstiones Morales Selectiores De Lege Interna Et Externa

discussæ, ac Resolutæ, & in duos Libros divisæ, In quibus, propositis casibus, prima quædam principia, ad plurimas alias Qvæstiones similes resolvendas perutilia, subinde examinantur

De Lege Externa

Beati, Gabriele

Augustæ Vindellicorum, 1729

VD18 80376800

28 An lex irregularitatem inducens ex defectu lenitatis, ad alios, quam ad publicos iustitiæ Ministros se extendat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39888

Quæst. XXVIII.

An Lex irregularitatem inducens ex defectu lenitatis, ad alios, quam ad publicos Iustitiæ Ministros se extendat.

CASVS.

SACERDOS quidam, dum Reum, qui capite plectendus erat, ad supplicium comitaretur, iustitiæ Ministris consilium dedit, ut viam caperent breuiorem, & ipsi Reo, ut cito caput ad ictum supponeret. Sicque eius mortem notabiliter acceleravit. Quæritur; Vtrum in irregularitatem inciderit.

SUMMARIVM.

- 2 Sacerdos, Rei mortem accelerando, irregularitatem contraxisse videtur.
- 3 Suo consilio cooperatus est morti Delinquentis.
- 4 Qui alterius morti cooperatur, Christi mansuetudinem non significat.
- 5 Verè tamen irregularitatem non contraxit.
- 6 Hac irregularitas non incurritur, nisi ex concursu, auctoritate publica praestito.
- 7 Omnis alius concursus est aliquid leue.
- 8 Sicut, cum Medici, & Chirurghi, mortem Infirmi, per accidens accelerant.
- 9 Cooperatio ministrorum, per se ad vindictam ordinatur.
- 10 Sacerdos non cooperatus est, ut publicus minister, nec per actionem ad publicam mortem per se ordinatam.
- 11 Qui alium occidit ad propriam defensionem, irregularis non fit.
- 12 Regula generalis, circa hanc irregularitatem seruanda.

RATIONES DVBITANDI.

AD legis etiam extensionem reducitur celebris controuersia; An lex irregularitatem inducens ex defectu lenitatis, ad alios, quam ad publicos Iustitiæ Ministros se extendat. Ex antiquis enim Summistis, plurimi nec in dubium reuocabant, extendi etiam ad omnes alios, qui mortem Rei aliquo modo accelerabant. Imo aliqui etiam Theologi valde graues, in eadem fuerunt opinione; quibus propterea Sacerdos in irregularitatem incidisse visus est. Ita Suarez disp. 47. sect. 7. Reginaldus lib. 30. tract. 2. c. 9. num. 102. Filliuc. tract. 10. cap. 10. num. 278. Sayr. lib. 6. cap. 16. Molina tract. 3. tom. 4. disp. 74. num. 4. Bonacina disp. 7. quest. 4. pun. 1. num. 9.

Primò; Quia, Sacerdos non minus per suum consilium cooperatus est morti Delinquentis, eamque acceleravit, quam Iustitiæ Ministri per sententiæ executionem. Sed isti irregularitatem incur-

currerunt ex defectu lenitatis. Ergo eandem irregularitatem incurrit etiam Sacerdos.

4 Secundò; Quia eo ipso, quod quis aliquo modo ad Hominis mortem etiam iniuste concurrat, iam Christi mansuetudinem, ac lenitatem amplius non significat, nec repræsentat, Ergo eo ipso, irregularitatem incurrit ex defectu lenitatis; quælibet enim hominis occisio, vel mutilatio iusta, secum necessariò trahit defectum lenitatis. Hæc autem defectui, à iure est annexa irregularitas; Cum ergo Sacerdos mortem delinquentis suo consilio accelerauerit, irregularitatem contraxisse videtur.

RESOLVTIO.

5 R Espondetur tamen, Sacerdotem irregularitatem non contraxisse. *Vasquez 1. 2. disp. 100. num. 48. Gaspar Hurtad. disp. 2. de irreg. diff. 11. num. 39. Castrop. de cens. disp. 6. pun. 14. §. 4. Turrianus de cens. lib. 7. disp. 66. dub. 3. Dian. par. 3. tract. 5. res. 79. & alij apud istos.*

6 Primò; Quia Irregularitas ex defectu lenitatis, non incurritur nisi ex concursu ad mortem, vel mutilationem, auctoritate publicâ, præstito, & consequenter nisi à solis publicis Iustitiæ Ministris ad sententiam mortis in Delinquentem, vel eius executionem concurrentibus, ut sunt Iudex, Accusator, Testis, Notarius, Lictores &c. Irregularitas enim non incurritur, nisi in iure sit expressa; *cap. Is. qui de sent. excom. in 6.* In iure autem, solis Ministris publicis hæc irregu-

R. P. Beati Lib. II.

laritas indicitur. *cap. 1. dist. 51. cap. Sententiam: ne Clerici, vel Monachi; & cap. Prælati. de homic. in 6.* Sed Sacerdos ad mortis accelerationem suo consilio concurrat, non tanquam Persona publica, sed priuata. Ergo irregularitatem ex defectu lenitatis non incurrit.

Secundò; Quia omnis cooperatio, quæ à Persona priuata poni potest ad mortem Delinquentis, censetur aliquid leue, ideoque pro nihilo reputatur; Cum enim Delinquentis mors, eiusque executio, auctoritate publica sit iam statuta, à Persona priuata, variari notabiliter non potest. Si tamen persona priuata, Delinquentis mortem iniuste acceleraret, vel aliter in cooperatione ad eius mortem peccaret, tunc in Irregularitatem quidem incideret, non tamen ex defectu lenitatis, sed ex delicto.

Tertiò; Quia Medici, Chirurghi, & Infirmarij, qui curam gerunt, Aegroti, quamuis suis actibus aliquando eius mortem accelerent irregularitatem tamen non contrahunt ex defectu lenitatis, si debitam diligentiam in suo munere adhibeant, quia mortis acceleratio, per accidens, & præter illorum intentionem sequi censetur; Hoc autem dici etiam potest de ijs, qui tanquam Personæ priuatae Rei mortem accelerant aliquando per accidens; illam enim per se non intendunt, sed aliquid aliud bonum, vel spirituale, vel temporale ipsius Rei; Ut, si quis, ad maiorem Delinquentis infamiam vitandam Iudicem rogaret, ne Reum per solitam viam, quamuis longiorem, duceret ad mortem, sed per aliam breuiorem.

T Quar-

9 Quartò denique; Quia ideo Ministri publici irregularitatem incurrunt, quia eorum actio ad vindictam, ac sanguinis effusionem per se ordinatur. Sed actiones eorum qui ut priuatæ personæ concurrunt ad hoc non ordinantur per se. Ergo isti, quamvis mortis acceleratio per accidens sequatur, irregularitatem non contrahunt.

OBIECTIONVM SOLVTIO.

10 **A**D rationes in contrarium Respondetur; Ad primam; Sacerdotem cooperatum non esse morti Rei, nec tanquam publicum Ministrum, nec per actionem ex se ordinatam ad publicam eius mortem. Hoc autem à iure requiritur ad hanc irregularitatem incurrendam.

11 Ad secundam respondetur primò; Negando antecedens. Nam si quis alium occidat ad propriam defensionem, non propterea irregularitatem incurrit ex defectu lenitatis. Defectus ergo lenitatis, non oritur ex quacumque hominis occisione iusta, sed solum ex occisione, quæ fit publica auctoritate; quia ita statuerunt iura, ex vi quorum solum, hæc irregularitas incurritur.

COROLLARIA.

12 **C**olligitur ex dictis primò Hæc regula generalis: Nullum in morte pu-

blicâ Delinquentis irregularitatem contrahere ex defectu lenitatis, præter publicos iustitiæ Ministros, & eos, qui in iudicio cooperati sunt, vel sententiæ mortis in Reum, vel eius executioni; quia in iure, solis Ministris publicis hæc irregularitas indicitur, ut dictum est; Vnde hanc irregularitatem non incurrit, nec Confessarius, negans Iudici ab absolutionem, nisi sententiam sanguinis ferat; Nec si pœnitentem obliget ad fatendum delictum morte, aut mutilatione dignum, ad cuius manifestationem Pœnitens iure naturali tenetur. Tum quia non concurrit ad mortem ex parte Iudicis eam inferentis, sed ex parte Sustinentis. Tum quia non concurrit, ut publicus iustitiæ Minister; quod tamen ad hanc irregularitatem incurrendam requiritur.

Secundò; Multò minus hanc irregularitatem contrahere, qui infirmo ministrantes, eum de latere in latus vertunt, vel de lecto ad lectum transmutant, vel ei cibum porrigunt, licet ex his actionibus, præter intentionem, mors infirmi acceleretur, dummodo hæc fiant prudenter, & adhibita debita diligentia, quia huic accelerationi, ac cooperationi per accidens, à nullo iure irregularitas est imposita. Irregularitas autem, nunquam incurritur, nisi in iure sit expressa.

* * *

QVAE-